

Tárgy: tájékoztatási kötelezettség elmulasztása, iratcsatolás elmulasztása

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: **2020.F.192/21.**

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a 2021. június 14. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos, ebből egy esetben folytatólagos fegyelmi vétséget követett el, ezért

120.000,- Ft pénzbírság

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000,- Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlájára.

Indokolás

A bejelentés:

A bejelentő az eljárás alá vont ügyvéd mulasztását kifogásolta. Bejelentésében előadta, hogy 2019-ben pert indított kártérítés iránt, amely keresete jogi képviselet hiánya miatt visszautasításra került. A jogorvoslat igénybevétele, illetve a pervitel elősegítése érdekében jogi segítségnyújtásért a [...] Hivatalhoz fordult, amely az eljárás alá vont ügyvédet rendelte ki számára pártfogó ügyvédként.

A bejelentő kifogásolta, hogy kirendelt ügyvédje elmulasztotta a fellebbezési határidőt, nem tájékoztatta az ügy állásáról és nem kért utasítást tőle az aktuális eljárási lépésekkel kapcsolatban.

A vezető fegyelmi biztos elrendelte az előzetes vizsgálatot és az erről szóló értesítésében felhívta az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a bejelentésre észrevételeket tehet, illetve az ügyre vonatkozó iratait 8 napon csatolni köteles. Az eljárás alá vont ügyvéd a határidőn belül nem tett nyilatkozatot és iratokat sem csatolt.

Az eljáró fegyelmi biztos az előzetes vizsgálati eljárás eredményeként fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot hozott, ugyanis a feltárt tényekből azt állapította meg, hogy alapos gyanú merült fel arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt nem tájékoztatta az ügye állásáról és elmulasztotta a lehetséges jogorvoslati lehetőségek kihasználását, emellett az ügyre vonatkozó iratait sem csatolta be. Ezen mulasztásaival megsértette az Üttv. 1. § (3) bekezdését, és az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.1, 2.4 pontjait. Azzal pedig, hogy a kamarai felhívásra az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta be, megsértette az ÜESZ 12.3 pontját.

A fegyelmi tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, a fegyelmi tanács tárgyalás mellőzésével határozatot hozott. Az eljárás alá vont ügyvéd tárgyalását tartását kérte, ezzel a tárgyaláson kívül hozott határozat hatályát veszítette, és a fegyelmi tanács az ügyben tárgyalást tartott.

A tényállás:

A bejelentő keresetet nyújtott be a törvényszékhez kártérítés iránt. Keresetlevele visszautasításra került, amely ellen fellebbezéssel élt. A fellebbezést a törvényszék elkészttség okán visszautasította.

Jogi segítségnyújtásért a [...] Hivatalhoz fordult, amely az eljárás alá vont ügyvédet rendelte ki számára pártfogó ügyvédként. Az eljárás alá vont ügyvéd a visszautasító végzéssel szemben a bejelentő képviselőjében újabb jogorvoslattal élt, amellyel kapcsolatban a törvényszék hiányosságokat tárt fel és hiánypótlásra hívta fel az eljárás alá vont ügyvédet.

Az eljárás alá vont ügyvéd a végzést átvette, azonban arra csak a 8 napos határidőn túl terjesztett elő beadványt. Beadványát a törvényszék akként értékelte, hogy az megegyezik a korábbi fellebbezéssel, így az nemcsak elkésett, hanem hiánypótlásnak sem tekinthető. Mindezek okán a fellebbezés visszautasításra került.

Ezen végzéssel szemben is volt helye jogorvoslatnak, amely lehetőséggel az eljárás alá vont ügyvéd nem élt, így a végzés jogerőre emelkedett.

Az eljárás alá vont ügyvéd a bejelentőt levélben arról tájékoztatta, hogy a fellebbezést a törvényszék elutasította. Ezen levelében jelezte azt is a bejelentőnek, hogy az általa megküldött másik ügyet nem tudja vállalni, mert nem a szakterülete, ezért a bejelentő arra vonatkozó iratait visszaküldi.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

A vezető fegyelmi biztos felhívására az eljárás alá vont ügyvéd az ügyre vonatkozó iratait nem csatolta be; a fegyelmi biztost arról tájékoztatta, hogy ez a felhívás nem áll rendelkezésére, de az eljárásban érdemi nyilatkozatot kíván előterjeszteni. A panaszbejelentés részére ismételt megküldésre került.

Az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét nem ismerte el és kérte a fegyelmi eljárás megszüntetését.

Előadása szerint a kormányhivatal kirendelő végzését 2019. május 10. napján vette kézhez. Ezt követően bejelentő a részére 2019. május 23. napján küldte meg az ügyre vonatkozó előadását. A periratok közül a 11. sz. végzést kapta csak meg először, amelyet a törvényszék kézbesített számára. Álláspontja szerint ezt követően a bírósági felhívásoknak eleget tett, azonban bejelentőtől nem kapott ügyiratokat.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a kereset jogerős visszautasítása nem fosztotta meg a bejelentőt a keresetindítás lehetőségétől, annak ismételt benyújtására lehetőség lett volna. Álláspontja szerint ez lett volna az ügyben a célszerű megoldás, nem a fellebbezések benyújtása indok és jogszabálysértésre való hivatkozás nélkül.

Előadta, hogy álláspontja szerint azzal, hogy az igazolási kérelmet elutasító fellebbezést nem nyújtotta be, a bejelentőt semmilyen anyagi jogi lehetőségében nem korlátozta.

A kamarai felhívásra történő iratcsatolás elmulasztása körében személyes körülményeire hivatkozott, amelyet a karanténhelyzetben kiskorú gyermeke tanítása, ellátása jelentősen megnehezített.

A tárgyalást megelőzően az eljárás alá vont ügyvéd bizonyítási indítványokat terjesztett elő, amelyben kérte a per teljes iratanyagának, különösen a bejelentő által eredetileg benyújtott kereset bekérését, továbbá a törvényszék tájékoztatását arról, hogy a bejelentő keresetét 2019. évet követően ismételt benyújtotta-e. Kérte továbbá a hatóság megkeresését arra vonatkozóan, hogy mióta, mennyi pártfogó ügyvédi eljárást vállalt és ezzel kapcsolatban milyen visszajelzések érkeztek.

A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd fenntartotta azon nyilatkozatát, hogy fegyelmi felelősségét részben elismeri arra vonatkozóan, hogy a fegyelmi biztos felhívására nem nyújtotta be az iratokat. Továbbá azt is elismerte, hogy a bejelentő által indított perben nem nyújtotta be a fellebbezést, mert álláspontja szerint a jogorvoslati kérelem célszerűtlen és céltalan lett volna.

Hangsúlyozta azonban, hogy egyik vonatkozásban sem szándékos mulasztást követett el, hanem életkörülményeit is figyelembe véve mulasztása legfeljebb súlyos gondatlansággént minősíthető.

Előadása szerint azért kérte a tárgyalás tartását, mert a tárgyaláson kívül hozott határozatot aránytalanul súlyosnak ítélte, mivel a határozat meghozatala során a fegyelmi előélete figyelembevételre került, ezzel szemben az enyhítő körülményeket a Fegyelmi Tanács nem vette kellő súllyal figyelembe. E körben álláspontja szerint jelentősége van annak is, hogy pártfogó ügyvédi tevékenysége ellátásáért kitüntetésben részesült.

Rámutatott, hogy a bejelentés tárgyát képező ügyben kiemelkedő jelentősége volt annak, hogy a bejelentő fegyházban ült, ezért a kommunikáció vele korlátozott körben működött, mivel változott a tartózkodási helye a bejelentőnek, továbbá számára nehézséget okozott a telefonos kapcsolatfelvétel is. Az eljárás alá vont ügyvéd hivatkozott arra, hogy a bejelentőtől első levelében kérte a teljes iratanyag megküldését, erre azonban nem került sor, ugyanis a bejelentő arról tájékoztatta, hogy a kereset birtokában lévő egy eredeti példányát nem kívánja a fegyház közvetítésével továbbítani. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja és kialakított gyakorlata alapján az ügyféltől várta az iratok átadását, ő maga az ügyben eljáró bíróságra ezért nem ment be iratmásolatokért. Ez utóbbi kapcsán utólag elismerte mulasztását.

Következetesen képviselt álláspontja szerint a bejelentőt mindezek folytán azonban nem érte semmilyen hátrány, mivel a bírósági iratokat közvetlenül is megkapta, ennek során a bíróság tájékoztatta arról, hogy újból benyújthatja a keresetét.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A fegyelmi biztos a bizonyítási indítványok elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy azok teljesítésére a tényállás megállapításához nincs szükség.

Álláspontja szerint a fegyelmi tanács tárgyaláson kívül hozott határozata helytálló volt, mivel egyértelműen megállapítható, hogy a fellebbezés lehetőségéről, a kereset ismételt benyújtásának lehetőségéről nem tájékoztatta bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd.

Álláspontja szerint a büntetés mértékét tekintve a felső értékhez is viszonyítva, a fokozatosság elvét is figyelembe véve nem eltúlzott a korábban kiszabott büntetési tétel.

Mindezek alapján a fegyelmi biztos a fegyelmi eljárást kezdeményező határozatban foglaltakat fenntartotta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy a bejelentőt nem tájékoztatta ügye állásáról, valamint elmulasztotta a lehetséges jogorvoslati lehetőségek kihasználását, az Üttv. 107. § a) pontjában meghatározott, 2 rb. szándékos fegyelmi vétséget követett el.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

A fegyelmi biztos indítványa alapos.

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 107. § értelmében:

Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott kötelességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi, vagy

b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.

1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni.

6/2018. (III. 26.) MÜK szabályzat az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól

2.1. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója köteles igénybe venni minden törvényes eszközt ügyfele jogai és jogos érdekei érvényesítéséhez, ennek keretében jogi képviselőt ellátása esetén az ellenérdekű fél jogi képviselőjével, annak hozzájárulása esetén vagy jogi képviselő hiányában közvetlenül az ellenérdekű féllel, továbbá – jogellenes befolyásolásuk nélkül – a tanúval, a szakértővel és az eljárás más résztvevőivel értekezhet és információkat cserélhet.

2.4. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója nem tanúsíthat olyan magatartást, mely ellentétes az ügyfél jogos érdekével.

12.3. Az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.

A Fegyelmi Tanács egyetértett a fegyelmi biztossal abban, hogy a becsatolt iratokból tényként állapítható meg az, hogy az eljárás alá vont ügyvéd késve, illetve hiányosan nyújtott be iratokat a bejelentő által indított perben, illetve nem merített ki minden rendelkezésre álló jogorvoslati eszközt.

Erre tekintettel a bírósági iratok, illetve adatok beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványok teljesítését a tényállás tisztázáshoz szükségtelennek tartotta. Arra tekintettel, hogy a jelen ügy tárgyát a bejelentésben foglalt mulasztás képezi, és a Fegyelmi Tanács az ügygel összefüggésben nem álló más ügyekben ellátott ügyvédi tevékenységét nem vizsgálja, az eljárás alá vont ügyvédnek a pártfogó ügyvédi tevékenységének általános jellemzésére vonatkozó bizonyítási indítványát szintén elutasította.

A Fegyelmi Tanács ezzel szemben kiemelt jelentőséget tulajdonított döntése során annak, hogy az eljárás alá vont ügyvéd maga is elismerte, hogy saját döntése volt az, hogy érdemi indokok hiányában nem terjeszt elő fellebbezést a törvényszék fellebbezést visszautasító döntésével szemben.

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd által sem vitatott tényként állapította meg azt is, hogy a bejelentő a részére kirendelt eljárás alá vont ügyvédtől nem kapott mindenre kiterjedő tájékoztatást, így sem a fellebbezési lehetőségről, sem a kereset ismételt benyújtásának lehetőségéről a bejelentőt az eljárás alá vont ügyvéd nem tájékoztatta.

A Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a jogi segítségnyújtásért forduló bejelentőtől a bírósági iratok részére történő közvetlen kézbesítése ellenére sem várható el az ügy szakszerű és átfogó értékelése, és az eljárás alá vont ügyvédnek a vonatkozó jogszabályi kötelezettségekre is figyelemmel kötelezettsége lett volna a teljes körű tájékoztatás.

Amennyiben pedig a bejelentő a tájékoztatás fényében is fenntartja azon szándékát, hogy minden rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerít, az eljárás alá vont ügyvédnek nincs arra jogszerű lehetősége, hogy a bejelentőt ezen jogától megfosssa.

A tájékoztatás elmaradása kapcsán a Fegyelmi Tanács nem osztotta az eljárás alá vont ügyvédnek a gondatlanságra vonatkozó álláspontját, tekintettel arra, hogy a szándékosság büntetőjogban kiérlelt fogalma nemcsak azt az esetet foglalja magában, ha a magatartás következményeit kifejezett kívánja az elkövető, hanem azt az esetet is, ha ezen következményekbe belenyugszik (esetleges szándék – dolus eventualis).

Nem kérdőjelezi meg a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd azon nyilatkozatát, mely szerint nem kívánta mulasztásának valamennyi következményét, azonban ügyvédként a következményekkel tisztában lehetett és a hozzájuk való pszichikus viszony nem az akarással, hanem a közömbösséggel, a belenyugvással, vagy esetleg az elmaradás utáni passzív vágyakozással jellemezhető. Belenyugvását bizonyítja, hogy e következmények előrelátása, a bekövetkezésük biztos tudata sem tartotta vissza attól, hogy a tájékoztatási kötelezettség teljesítését még a 2020. február 20. napján kelt levelében sem pótolja.

Mindezen magatartásával az eljárás alá vont volt ügyvéd megszegte az Üttv. 1. § (3) bekezdésében, és az Ügyvédi Etikai Szabályzat 2.1, 2.4 pontjaiban foglaltakat, amellyel 1 rendbeli – az egy megbízáson belüli többszöri szabályszegésre figyelemmel – folytatólagosan megvalósított szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Az ügyvédi tevékenység gyakorlója fegyelmi eljárásban nyilatkozatot tenni nem köteles, azonban az ügyvédi kamara és szervei részére az üggyel összefüggő iratokat köteles becsatolni.

Az eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálati eljárás során semmilyen nyilatkozatot nem tett, az ügyre vonatkozó iratainak egy részét a fegyelmi eljárást kezdeményező határozat kézhez vétele után nyújtotta be. Az iratcsatolás körében mulasztását maga is elismerte, a szándékos mulasztás tényét életkörülményeire hivatkozással vitatta.

Figyelemmel a szándékosság kapcsán a fentiekben kifejtettekre, a Fegyelmi Tanács a szándékos fegyelmi vétség elkövetését e vonatkozásban is megalapozottnak találta, figyelemmel az ÜESZ 12.3. pontjában foglaltakra, amely ugyancsak 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétségnek minősül.

Mindezekre tekintettel a Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2 rendbeli, ebből egy esetben folytatólagos, szándékosan elkövetett fegyelmi vétséget valósított meg.

A fentiekre és az ügy összes körülményeire tekintettel a Fegyelmi Tanács a fegyelmi biztos indítványának megfelelően az Üttv. 108. § b) pontja szerinti pénzbírság büntetés kiszabását találta indokoltnak, melynek mértékét az Üttv. 109. § alapján mérlegeléssel a rendelkező rész szerint állapította meg.

A fegyelmi tanács a büntetés mértékének meghatározása során figyelembe vette az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi előéletét.

Emellett enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd részbeni beismerését, kiskorú gyermekének eltartására vonatkozó kötelezettségét, előadott személyi körülményeit, és korábbi kirendelt ügyvédi tevékenységének elismerését.

A Fegyelmi Tanács a már alkalmazott jogkövetkezményekre és személyi körülményekre figyelemmel az elkövetéskor hatályos szabályok alapján kiszabható pénzbírság mértékére tekintettel még a középértéket sem elérő összegben határozta meg a pénzbírság összegét.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv. 142. § (2) bekezdése, a FESZ 40.2.a) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

A Fegyelmi Tanács határozata 2021. szeptember 6. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2020. F. 192.)